

eller en anden Kurs, er falske Forventninger, for ellers er der ingen Grænse for, hvor mange Mark der vil strømme til her.

Vi ligger derimod inde med en Del østerrigske Kroner kontant. Der er den Ejendommelighed ved de østerrigske Sedler, at der er tre Arter: der er nogle, som ikke er stemplede, jeg ved ikke, hvilken Værdi de faar. Jeg tror, de fleste af de østerrigske Kroner her i Landet er ustemplede, og jeg vil blot gøre opmærksom paa, at medens de rigsøsterrigske Kroner, Wienerkronen, er overstemplede med et Gummistempel eller paa anden Maade, saa er de czekisk-slovakiske Kroner blot stemplede med et lille Stempelmærke, som kan pilles af, infald de østerrigske Sedlers Kurs skulde være højere end de czekiske. Det er meget praktisk. Endelig er de ungariske Sedler ikke stemplede, men, som sagt, jeg ved ikke, hvor stort et Tal der i det hele taget er her i Landet af dem.

Derimod har vi en hel Del finske Mark, og der har været stor Spekulation i dem, og rent forbigaaende skal jeg sige i Anledning af Seddeltrykkeriet i Kolding og det Falskmøntneri, der skete, at det staar for mig som ganske sikkert, at den russisk-bolschevikkiske Regering følger Napoleons Politik: at arbejde ikke blot med sit eget Lands Sedler, men ogsaa med andre Landes Sedler og eventuelt efterlave dem. Hvad jeg mener herom, er det ingen Nytte til at sige, men jeg vil blot sige til den høje Regering, at jeg gaar ud fra, at den er ganske klar over, at Danmark ikke maa blive dumping ground for mere eller mindre falske Penge, som maaske gaar herfra til Holland, nogle til Amerika og nogle til England. Jeg tror, man maa passe paa den Samling polske, tyske og russiske Jøder, som fører en meget lyssky Pengehandel. Jeg vil haabe, at Regeringen paa dette Punkt navnlig lægger Mærke til alle de Bankfirmaer, der er oprettede siden 1914, og hvorefter mange har nogle mærkelige Navne. Jeg skal minde om en Tid, da den engelske Sterling stod i en Pris af 16 Kr., da kostede her i Landet en Papirsterling 20—21 Kr., og paa et Tidspunkt, da Dollaren stod i Kr. 3,40, skulde man, hvis man vilde have en Pengeseddel, give over 4 Kr. for den. Der var nemlig et ganske bestemt Firma, som den Gang

opkøbte de engelske og amerikanske Sedler, som var her i Danmark. De gik herfra til Sverige og derfra til Tyskland, og fra Tyskland udsmygledes de til Amerika for at hjælpe de syndikalistiske „Worldworkers“ og til Irland for at hjælpe Oprøret der. Det vil altsaa sige, at der har været og er en Pengehandel her i Landet, som ikke er legitim, og mod hvilken jeg mener, Regeringen maa bruge hvilke Midler, den vil og kan.

Nu maa de Herrer forstaa, at denne Brug af falske Sedler er ikke noget, der er taget fra Nick Carter. Jeg skal blot nævne, hvad en tysk højtstaaende Ven af mig, der oplevede Okkupationen af Rumænien, har fortalt. Jeg spurgte ham, hvorledes de klarede sig med Bønderne dernede. Udmærket, svarede han, vi har lige sendt dem en Jernbanevogn Leisedler, og da de er meget smukkere udstyrede end den rumænske Banks Sedler, vil de hellere have dem, saa det gaar rigtig godt.

Det er her for mig mere politiske end økonomiske Grunde, som er afgørende. Naar alt kommer til alt, kan det jo ikke skade os meget, da vi ikke kan afsætte saa forfærdelig mange Sedler. Hvis der kom en Mand til en Bank en Dag med en Snes Tusind Pund Sterling, er det jo ikke sikkert, at Banken vilde tage dem — hvis det da ikke var en meget godt kendt Mand — uden først at sende dem til England til Undersøgelse. Men vi maa ikke blive den Plads, hvorfra den bolschevikkiske økonomiske Propaganda gaar ud over Europa, og jeg vil bede Statsministeren paa dette Punkt vise den Styrke, som Situationen kræver.

Jeg vender mig nu med et Par Bemærkninger til de udenlandske Tilgodehavender. Det er jo kun for en meget ringe Del Kontanter, man har at gøre med. Og her kan det jo ikke nægtes, at vor Iver efter at eksportere har under Krigen skabt os mange russiske og tyske Tilgodehavender, som har haft den Virkning, at vi paa den ene Side fik for høje Priser paa vore Varer, men paa den anden Side har vi alligevel dog lidt Tab, fordi de Værdier, hvormed man betalte vore Landbrugsvarer, ikke var det værd, som de gav sig ud for. Vi har jo søgt at vinde noget ind paa det ved en